

De apocalyps en de dag des oordeels

Waar komt de angst in de mens vandaan? Is de mens angst ingegeven door de herinnering aan een catastrofale gebeurtenis of is het de angst voor een herhaling van de apocalyps in de toekomst. Want de mens is angstig, bang zijn bezit te verliezen, bang zijn leven te verliezen.

De angst het falen uit de vorige wereld te herhalen wordt de mens ingegeven, terwijl de angst om fouten te maken verdwijnt als de mens van binnen de Liefde ontdekt.

Is de voorspelling dat in de laatste slag aan het einde der tijden het kwade verdelgd zal worden een voorspelling die hoop geeft of een waarschuwing die angst zaait. Is het wel een profetie of is het de echo uit vroeger tijden die -of het nu hoop of waarschuwing heet- de mens in onwetendheid wil laten en die de mens een excuus wil geven om niet hier en nu de reinheid te zoeken.

Plaatst de mens het oordeel over hem in andere handen uit vroomheid, in aanbidding of zelfs uit vrees voor 'de grote vader', of denkt de mens zo te ontlopen dat hij op aarde zijn en haar leerperiode zelf gestalte dient te geven en dus volstrekt verantwoordelijk is voor het eigen handelen in de tweede wereld.

Wie de redding buiten zichzelf denkt te vinden zoekt in het doolhof van de avenues waar de artikelen van geloof in neon-licht worden aangeprezen; wie in zichzelf zoekt wordt rein en vindt de weg naar de

Liefde. Wie rein wordt zoekt de perfectie in zichzelf en niet in kenmerken buiten zichzelf; wie rein wordt blameert niemand en zoekt de verbetering in zichzelf. Elke ziel heeft zijn en haar incarnatie op aarde zelf ontworpen. Wat de mens ondergaat is geen straf, maar een in compleet vrije wil zelf beschreven leren; een weg die geheel zelf belopen moet worden.

Wie gelooft er nog de verhalen in welk heilig genoemd boek dan ook, waarin je ziel aan een zijden draad hangt als dat de 'god'heid zo behaagt. Wie laat zich nog bang maken met verhalen van vernietiging, verhalen waarin je weggevaagd wordt wanneer je in de ogen van 'de grote baas' een fout hebt gemaakt. Wie laat zich nog bang maken met de boeman.

Wie laat zich nog bevreesd maken met de straf van een groter en zwaarder karma en een reïncarnatie in een lagere vorm. Er is geen lager en hoger in het oorspronkelijk universum van de AllerEerste. Hoger en lager, hiërarchie, is een machtsmiddel in Luciwers wereld, het materieel universum waarin de mens nu leeft. Niet de 'god', maar de angst voor straf is het concept aan de hand waarvan we onze pijn meten. De angst die ingegeven wordt door Luciwer, die zo hoopt dat wij, de mens, die Liefde niet ontdekken. Luciwers angst is de angst van de mens.

Onze aarde zal niet eindigen in vernietiging. De tweede wereld zal niet eindigen in catastrofe, het zal eindigen in een leerfase voor die zielen die de harmonie leren zonder last te hebben van honger en oorlogen; zij die het verlangen willen leren. Het is dan tevens de laatste fase van het leren van Luciwer.

Er zal geen apocalyps zijn waarin welke 'god' dan ook de mens plagen zal sturen om hem op de proef te stellen, om zijn geloof te testen. Er zal geen laatste oordeel zijn waarbij door een 'god' zelf of door een gemachtigde een beslissing genomen zal worden over wie eeuwig zal leven en wie eeuwig zal branden, wie de heiligheid van de hemel zal smaken en wie verdelgd zal worden, wie in het gouden licht van 'gods' troon zal wandelen en wie in de achterste duisternis geworpen zal worden. Het uiteindelijk oordeel over elke ziel zal door elke ziel over zichzelf uitgesproken worden; zo het al een oordeel genoemd kan worden.

De 'god' die zijn eigen schepselen beoordeelt met als mogelijk resultaat dat hij grote aantallen van hen zal moeten vernietigen, want het heet dat de uitverkorenen gering in aantal zijn-, is een imperfecte 'god'; kennelijk was hij in staat onvolmaaktheid te creëren. Een dergelijke 'god' bestaat niet, heeft nooit bestaan en zal nimmer bestaan, anders dan in de angstvisioenen van de imperfecte mens! Want de mens is bang voor de eigen onvolmaaktheid.

Zodra de mens zijn en haar onvolmaaktheid, zijn en haar incompleetheid accepteert, aanvaardt de mens niet alleen dat hij en zij aan de leiband van Luciwer loopt, zodra de mens zijn en haar incompleetheid aanvaardt kan ook de Liefde ontdekt worden. En het is juist voor het ontdekken en begrijpen van de Liefde -de harmonie van Liefde, Licht en WarmeSchoonheid- dat de AllerEerste ons, zielen,

geschapen heeft; niet om ons vervolgens weer te vernietigen. Elke vernietiging staat haaks op harmonie!

De enige die baat heeft bij de angst in de mens, die baat heeft bij de voortdoring van de angst, en die met name baat heeft bij de vreze 'gods', die er baat bij heeft de god als wraakgierig uit te beelden, is Luciwer. Want alleen de mens die angst heeft voor de 'god', die de AllerEerste vreest, is van de AllerEerste af te wenden. Het is daarom dat voor de laatste tijden niet de AllerEerste de aarde zal dompelen in rampspoeden, maar het is Luciwer die dat doet.

De beproevingen vóór de laatste tijden zullen niet op de mens afkomen als gezonden door de AllerEerste om het geloof van de mens te controleren. De ontberingen komen van Luciwer om de mens, de zielen die in de oorspronkelijke wereld door het Licht geboren zijn, te weerhouden het tekort in zichzelf te zien en zo de Liefde en daardoor de harmonie te ontdekken.

In de eerste wereld waren de richtingen -Liefde, Licht en WarmeSchoonheid- verstoken van elkaar, zij kwamen niet meer in elkaars huis. Zo kwamen de verschillen niet nader tot elkaar om samen te smelten, daardoor een nieuwe energie, een nieuwe harmonie tot stand brengend, maar splitsten Licht, Liefde en WarmeSchoonheid zich in een alles vernietigende explosie.

De tweede wereld -het materieel universum waarin wij nu leven- is de tegenhanger van de eerste wereld, het spiegel-beeld ervan. Wat zielen in de eerste wereld elkaar aangedaan hebben wordt hier in onze tweede wereld gespiegeld en daardoor opgeheven.

De tweede wereld zal niet worden vernietigd, want het tegendeel van vernietiging is harmonie. De tweede wereld houdt op te bestaan als de laatste ziel hier vertrekt en hier zijn Licht uit doet; iedereen is dan al naar huis en iedereen wandelt daar in de inspiratie van de AllerEerste. Dan is de basis gelegd voor de vervolmaking van de harmonie; de harmonie in de oorspronkelijke wereld.

Nee, de tweede wereld zal niet ten onder gaan tijdens de finale strijd tussen de legers van het kwade en de scharen van het goede. De slag bij Armageddon is eonen geleden gevoerd en er zal geen tweede Armageddon zijn, want zomin als het kwade bestaat, bestaat het goede. De legers van het goede en die van het kwade zullen elkaar nooit

ontmoeten, want zij bestaan niet. Het enige wat bestaat is de Liefde en het Licht verbonden in Warme-Schoonheid.

Zij die de angst voor een Armageddon levend houden, onderhouden de vreze 'gods', terwijl deze tweede wereld sinds twee millennia gezegd is dat de AllerEerste Liefde is.

In deze tweede wereld , de wereld van Luciwer , is de Liefde al bekend gemaakt, de mens weet van het bestaan van de Liefde; alle mensen, waar ook op deze aarde, kunnen weten dat de Liefde gekomen is, dat de brug reeds gebouwd is. Nu, in de tijden van het schrijven van dit boek is de WarmeSchoonheid op aarde. De vrucht daarvan zal zijn dat Luciwer zal weten dat hij nodig is voor het compleet maken van de harmonie, en ook dat alle zielen op aarde in contact komen met de zielen die de mens begeleiden in zijn en haar zoektocht naar de harmonie. De Liefde is deze wereld gegeven door Meljor, hier genaamd Jezus of Isa, de WarmeSchoonheid wordt in deze wereld aangereikt door Ewezzel en hij zal ieder helpen de brug over te steken.

Nee, de tweede wereld , het aards universum , zal niet vernietigd worden. Wel zal Luciwer zijn ultieme poging doen te verhinderen dat zijn volk en het volk van Ewezzel op aarde, het beseffend contact hervinden met de zielen van Liefde. Ja, er zullen daarom plagen zijn; sterker, ze zijn al aan de gang. Ja, er zullen hongersnoden zijn; sterker, ze zijn al aan de gang. Ja, er zullen verwoestende oorlogen zijn; sterker, ze zijn al aan de gang. Ja, er zal grote armoede zijn. Mensen zullen geen huis meer hebben en niet meer voor hun kinderen kunnen zorgen; sterker, het is al aan de gang. Het zal allemaal in een climax groeien.

Luciwer zal er alles aan proberen te doen de samensmelting der zielen te voorkomen; dat is Luciwers lot in deze wereld. Hij zal catastrofes op de mensheid los laten. Rampen die de fysieke omgeving van de mens aantasten en rampen die het moreel van de mens moeten breken. Alles om het contact tussen de zielen op aarde en de zielen van Liefde te voorkomen.

Het voorkomen van het herstel van het contact met de zielen van Liefde zal niet gebeuren, want de zielen op aarde zullen door WarmeSchoonheid het openlijk contact met de zielen van Liefde hervinden. Wanneer die tijd aanbreekt voor allen op aarde, zal geen oorlog meer de aarde beroeren, zal iedereen behuisd en bevoorrad zijn. Wanneer die tijd zal aanbreken, zullen de mensen met elkaar leven in WarmeSchoonheid, gesteund door het open innerlijk contact met de Liefde.

Elk mens zal dat contact persoonlijk kennen. Het altijd al aanwezige contact tussen ziel en begeleider zal niet meer intuïtief, maar open, helder, inzichtelijk en direct waarneembaar zijn. De mens zal niet meer geloven, maar zal weten. Het betekent niet alleen het begin van een nieuw -het laatste- tijdperk, het betekent tegelijk het einde van al het door Luciwer gedomineerde oude: religie en staat.

En door de mens, in die tijd louter incarnaties van zielen van Licht, zal Luciwer dan begrijpen, doorgronden hoe hij de zoon van de AllerEerste

geworden is; hoe hij altijd de zoon van de AllerEerste geweest is. Tegen de tijd dat de volle draagwijdte hiervan in hem aanwezig is, zal hij zich verenigen met Alnatrea; de duade van Licht zal volleerd en op volle sterkte zijn. Tegen die tijd keert de duade van Licht als laatste- terug naar huis. Alle zielen zullen herenigd zijn; wat een feest!